

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.819 van 20 mei 1998
in de zaak A. 71.699/X-7005.**

In zake : 1. Kristiaan WIJNS,
2. Kristel DE BOECK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Kristiaan WIJNS en Kristel DE BOECK op 21 oktober 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 1 augustus 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 23 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij hun de bouwvergunning is verleend voor het bouwen van een loods aan de Hoge Jan 96 te Buggenhout op een perceel, kadastraal bekend Sectie C, nr. 18 L3, anderdeels, vernietiging van het besluit van de bestendige deputatie;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 19 januari 1998
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 februari
1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. EMPEREUR, die verschijnt voor verzoekers, en van
Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. BARRA, daartoe
gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van
11 december 1997, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat Kristiaan WIJNS op
19 december 1994 bij het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Buggenhout een bouwaanvraag
heeft ingediend voor het oprichten van een loods aan de
Hoge Jan 96 te Buggenhout op een perceel, kadastraal
bekend Sectie C, nr. 18 L3; dat het bouwperceel niet
gelegen is binnen een gebied waarvoor een door de Koning

-thans de Vlaamse regering- goedgekeurd bijzonder plan van aanleg bestaat, en evenmin binnen het gebied van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 21 maart 1995 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat Kristiaan WIJNS op 4 mei 1995 beroep heeft ingesteld tegen dit besluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie bij besluit van 23 november 1995 het beroep heeft ingewilligd en de bouwvergunning verleend "volgens ingediend plan"; dat de gemachtigde ambtenaar met een ter post aangetekende brief van 21 december 1995 beroep heeft ingesteld tegen dit besluit bij de Vlaamse regering; dat de gemachtigde ambtenaar met een ter post aangetekende brief van dezelfde datum aan Kristiaan WIJNS heeft meegedeeld dat hij beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van 23 november 1995; dat deze brief identiek is aan de brief die zijn beroep bij de Vlaamse regering bevat, behoudens wijziging van de naam en het adres van de bestemming, en weglating van de laatste zin waarin wordt verwezen naar de bijgevoegde bundel met inventaris; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 1 augustus 1996 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en het besluit van de bestendige deputatie heeft vernietigd; dat dit besluit met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep van de gemachtigde ambtenaar overweegt wat volgt :

"Gelet op het beroep van 21 december 1995 van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van de bestendige deputatie;

(...)

Overwegende dat de betekening van de beslissing van de bestendige deputatie gebeurde op 3 december 1995; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingesteld werd binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing; dat het dienvolgens ontvankelijk is";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat eerste verzoeker de geweigerde bouwaanvraag als eigenaar van het perceel heeft ingediend, maar dat "het bewijs van deze eigendomstitel" niet voorligt, dat tweede verzoekster niet is opgetreden in de administratieve beroepsprocedure, dat zij optreedt als echtgenote van de eerste verzoeker, dat zij niet beweert bediende te zijn in het bedrijf van eerste verzoeker, en dat de verzoekende partijen niet uitleggen waarin hun belang voor deze procedure bestaat hoewel de bewijslast ter zake bij hen ligt;

Overwegende dat de raadsman van verzoekende partijen ter terechtzitting een afschrift heeft neergelegd van de akte van aankoop door verzoekers van het bouwperceel, verleden voor notaris Paul BAUWENS te Dilbeek op 28 september 1993; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid ten aanzien van eerste verzoeker niet gegrond is; dat in de huidige stand van de procedure de exceptie van niet-ontvankelijkheid ten aanzien van tweede verzoekster niet dient te worden onderzocht;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een derde middel aanvoeren wat volgt :

"Derde middel, uit de schending van artikel 55 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de

ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en het algemeen beginsel van het recht op verdediging,

Doordat, de gemachtigde ambtenaar bij de Minister beroep heeft aangetekend tegen de beslissing van de Bestendige Deputatie van 23 november 1995 en hij bij aangetekende brief van 21 december 1995 aan verzoevende partij sub 1 enkel het feit van dit beroep en de redenen waarop het is gesteund heeft meegedeeld, zonder afschrift te voegen van zijn beroepsschrift,

Terwijl, artikel 55 van de Stedenbouwwet bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar binnen dertig dagen na de datum van ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning, in beroep kunnen komen bij de Minister en dat het beroepsschrift zelf terzelfder tijd ter kennis van de aanvrager moet worden gebracht, opdat deze zou worden ingelicht over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn,

Zodat, de bestreden beslissing van de Minister door niet vast te stellen dat geen afschrift van het beroep werd gevoegd bij de notificatie van het beroep aan verzoevende partij sub 1, door niet vast te stellen dat aldus een essentieel vormvoorschrift werd miskend en door het beroep van de gemachtigde ambtenaar niettemin ontvankelijk te verklaren, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat tweede verzoekster geen enkel belang heeft bij het inroepen van dit middel, aangezien zij door deze ingeroepen schending geen enkel persoonlijk nadeel heeft geleden, en dat dit middel ten aanzien van deze verzoekster onontvankelijk is, nu zij geen partij was in de administratieve procedure, dat het beroep bij de verwerende partij en de kennisgeving ervan aan eerste verzoeker gebeurde op de veertiende dag na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie, en dus ruimschoots vóór het verstrijken van de beroepstermijn van dertig dagen, dat de raadsman van eerste verzoeker acht dagen later -en dus nog vóór het verstrijken van de beroepstermijn- de ontvangst van deze kennisgeving bevestigde en in dit schrijven zelf uitging van het feit dat dit beroep reeds was ingediend, reden waarom hij vroeg gehoord te worden, dat eerste verzoeker de controle van de datum van het beroep en de overheid bij

dewelke het is ingediend, bleek te hebben kunnen doen, zelfs vóór het verstrijken van de beroepstermijn, dat uit het dossier blijkt dat eerste verzoeker zijn verweer heeft kunnen voeren tegen de met het beroepsschrift overeenstemmende medegedeelde redenen van beroep, dat dan ook niet ontkend kan worden dat eerste verzoeker in de reële mogelijkheid verkeerde om nuttig gebruik te maken van het recht dat hem door artikel 55, § 2, derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, is toegekend en welke hij effectief heeft uitgeoefend om voor zijn belangen op te komen onder meer bij het verhoor van 20 juni 1996, dat het "normdoel" van de wetgever in de wet van 22 december 1970 bij de invoering van deze verplichte kennisgeving aan de aanvrager aldus daadwerkelijk bereikt werd, met name "het op gelijke voet stellen van de aanvrager/eerste verzoeker met de minister door te beschikken over het beroep waarover de minister beschikte tijdens de hoorzitting", dat "de bedoeling van de wetgever met de hoorzitting als middel om in de twee trappen van beroep 'de gelegenheid te geven tot een behandeling van de aanvraag op tegenspraak', waarbij de betrokken partijen 'op gelijke voet worden gesteld' derhalve volkomen (werd) gerespecteerd";

Overwegende dat artikel 55, § 2, eerste lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw bepaalt :

"§ 2. Het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar kunnen bij de Koning in beroep komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning. Dit beroep, evenals de termijn voor instelling van het beroep, schorst de vergunning. Het wordt terzelfder tijd ter kennis van de aanvrager en van de Minister gebracht. Komt de gemachtigde ambtenaar in beroep, dan geeft deze daarvan bovendien kennis aan het college";

Overwegende dat de aangehaalde wetsbepaling aan de gemachtigde ambtenaar de verplichting oplegt het

beroepschrift zelve ter kennis te brengen van de aanvrager; dat alleen de kennisgeving van het beroepschrift de aanvrager in de gelegenheid stelt na te gaan of het beroep van de gemachtigde ambtenaar regelmatig werd ingesteld; dat de mededeling van het beroepschrift de aanvrager inlicht over de datum van het beroep, de overheid bij dewelke het is ingediend, of het op redenen is gesteund en welke die redenen zijn;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar met een ter post aangetekende brief van 21 december 1995 beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering tegen het besluit van 23 november 1995 van de bestendige deputatie; dat hij met een ter post aangetekende brief van dezelfde datum aan eerste verzoeker heeft medegedeeld dat hij tegen dit besluit beroep heeft ingesteld bij de Vlaamse regering; dat deze brief identiek is aan de brief die zijn beroep bij de Vlaamse regering bevat, behoudens wijziging van de naam en het adres van de bestemming, en weglating van de laatste zin waarin wordt verwezen naar de bijgevoegde bundel met inventaris; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar de aanvrager in het ongewisse laat over de datum waarop het beroep is ingesteld, de administratie waarbij het hangende is en het feit of de redenen waarop het is gesteund overeenstemmen met de redenen die hem werden medegedeeld; dat een substantieel vormvoorschrift lijkt te zijn geschonden; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat in de huidige stand van de procedure het belang van tweede verzoekster bij het middel niet dient te worden onderzocht;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden dat zonder schorsingsarrest rechtsonzekerheid zal blijven bestaan over de vraag of zij al dan niet de bouwwerken kunnen aanvangen, dat aangezien nooit

een rechtsgeldig beroep is ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie, deze beslissing nooit haar rechtskracht heeft verloren en zij wel degelijk over een bouwvergunning beschikken, dat aan de andere kant de bestreden beslissing wel de uitvoering van de bouwplannen belet, nu zij zich in dat geval zouden blootstellen aan sancties vanwege de verschillende bevoegde administratieve overheden, gaande van de stopzetting der werken tot strafrechterlijke vervolging, dat de schorsing in ieder geval noodzakelijk blijft, nu deze tot gevolg heeft dat de overheid wordt aangezet de zaak opnieuw te onderzoeken in het licht van de overwegingen van het schorsingsarrest, en in voorkomend geval de beslissing in te trekken om een nieuw oordeel te vellen; dat verzoekers voorts laten gelden dat zij de loods nodig hebben voor het opslaan van keukenmeubilair dat bij verschillende keukenfabrikanten wordt vervaardigd, dat zij hiervoor thans geen plaats hebben, dat dit tot gevolg heeft dat zij deze goederen niet in grote hoeveelheden kunnen aankopen, dat de leveringsprijzen dus aanzienlijk hoger liggen, dat zij tot hiertoe geprobeerd hebben deze meubelen op te slaan in hun woning, dat deze situatie echter onhoudbaar is geworden; dat zij zich genoodzaakt zien een loods te gaan huren om de goederen tijdelijk op te slaan, dat door dit alles het economisch voortbestaan, minstens de economische rendabiliteit van de onderneming in het gedrang wordt gebracht; dat verzoekers ten slotte aanvoeren dat zij een jong gezin zijn met twee kinderen, één van 4 jaar en één van 4 maanden, dat hun woning slechts een oppervlakte heeft van ongeveer 80 m², dat deze woning aan renovatie toe is, dat zij hiertoe niet kunnen overgaan zolang zij geen zekerheid hebben over het feit of zij al dan niet ter plaatse de loods zullen kunnen bouwen, dat een zware belasting van het gezinskapitaal en de morele en emotionele last wegens gemis aan leefkwaliteit en gezinsuitbreiding een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het wachten tot de allerlaatste dagen van de annulatietermijn voor het indienen van een vordering tot schorsing erop wijst dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet van die aard is dat dit de procedure in kort geding wettigt, dat het ingeroepen nadeel met betrekking tot de rechtsonzekerheid onbestaande is aangezien dit verbonden is met de gegrondheid van het derde middel, en dit middel niet ernstig blijkt te zijn, en dat verzoekers geen enkel concreet bewijs aanbrengen noch omtrent het beweerde verlies van concurrentiepositie en cliënteel, noch omtrent de beweerde weerslag op hun privé-leven;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het derde middel een ernstig middel is; dat in de gegeven omstandigheden de uiteenzetting van verzoekers met betrekking tot de rechtsonzekerheid voldoende aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat verzoekers de vordering tot schorsing binnen de door de wet voorziene termijn van 60 dagen hebben ingesteld; dat uit de omstandigheid dat zij de hen door de wet toegekende termijn hebben gebruikt voor het opstellen en indienen van de vordering, op zich niet kan worden afgeleid dat het door hen ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet van die aard is dat het de procedure kort geding wettigt; dat het zonder belang is te onderzoeken of de overige door verzoekers aangevoerde nadelen met voldoende concrete gegevens zijn gestaafd; dat het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 1 augustus 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 23 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan Kristiaan WIJNS en Kristel DE BOECK de bouwvergunning is verleend voor het bouwen van een loods aan de Hoge Jan 96 te Buggenhout op een perceel, kadastraal bekend Sectie C, nr. 18 L3, anderdeels, vernietiging van het besluit van de bestendige deputatie.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig mei 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.